

holde Stik. Jeg syntes nemlig, at jeg fremførte min Kritik og mine Forespørgsler i en hensynsfuld og urban Form. Derimod kan jeg ikke sige det samme om det Svar, jeg fik fra den højtærede Trafikminister, idet jeg fandt det lovlig overlegent og afvisende. Det kan være vanskeligt nok at forsvare en Sag, som i sig selv ikke er let at forsvare, men jeg mener dog, at hvis man vilde forsvare den, skulde den have været forsvaret bedre. Det er mærkeligt, at man fra en vis Side ikke kan komme til at se stort paa Tingene, og det er mærkeligt, at naar man retter en aldrig saa hensynsfuld og berettiget Kritik, der da skal tillægges den Bihensigter. Jeg finder det forkert og ikke forsvarligt. Jeg skal sige til den højtærede Minister, at min Nervøsitet, efter at jeg var væltet paa Falster, var ikke til Stede i nogen nævneværdig Grad, i alt Fald ikke i mange Timer. Jeg rejste saa hurtigt som mulig bort med det samme Tog, jeg kom hjem, gik i Selskab samme Aften og sov ganske sødt og fortrinligt i min Seng samme Nat. Min Nervøsitet har derfor ikke været saa overordentlig stor, og jeg vil sige til den højtærede Minister, at selv om han havde været min kødelige Broder, og selv om jeg ikke var væltet paa Falster, vilde min Kritik have formet sig paa selv samme Maade som sidst. Den højtærede Minister sagde, at jeg skulde helst lade være med at drage den Slags Ting frem her. Ja, vilde man gøre saaledes, vilde man bære sig ad som Strudsene, der stikker Hovedet under Vingen, naar Faren er der, eller som Manden, der først kaster Brønden til, naar Barnet er druknet. Jeg agter ikke at gøre saaledes, jeg mener tværtimod, at det netop er af den Slags Ting, som man bør drage frem her.

Hvad Tantiemen angaar, har jeg allerede svaret i en kort Bemærkning. Men jeg vil endnu en Gang sige, at selv om jeg skulde staa ene i den Sag, saa er jeg ganske uenig med den højtærede Minister i, at det netop skulde være de store, der skulde have Tantiemen. Selv om en saadan Fremgangsmaade kan være paa sin Plads mange Steder i private Bedrifter, er den meget farlig indenfor en Statsdrift, og jeg tør forsikre, at der er mange, mange klogere end jeg, der her dele Anskuelse med mig. Det forekommer mig, at naar jeg var begyndt med at sige, at jeg kun henvendte min Kritik til den ærede Minister, det var ikke nogen Kritik over den højtærede Minister, kunde jeg nok have ventet mig et noget anderledes for-

muleret Svar. Og det forekommer mig ogsaa, at den Fundering, den højtærede Minister laa inde med, var lovlig svag, idet han ikke med et eneste Ord rørte ved den Sag, som i Virkeligheden er den vigtigste og den største, og som vedrører vore Skibe og Færger og deres Administration. Thi det er saaledes, at medens enhver, jeg havde nær sagt, Pæreskude eller i alt Fald ethvert almindeligt Skib har en søkyndig Ledelse, ere Statsbanernes 36 eller 38 Skibe og Færger undergivne et Tilsyn, der absolut ikke er søkyndigt. I Loven om Statsbanernes Ordning § 1, II. Stykke, staar der, at der skal være en Direktør for Trafikafdelingen, derunder Skibsfarten, og under Maskinafdelingen staar der intet om Søfarten og Maskinvæsenet om Bord paa Skibe og Færger. Det er nu underlagt en Maskindirektør, der atter har 3 Maskininspektører under sig i København, Struer og Nyborg. Endelig have vi en 4de Autoritet, der har med Skibenes og Færgernes Reparationer at gøre. Det er altsaa lagt ind under 4 forskellige, efter at de først sortere under en Maskindirektør, der ikke har Kendskab til de Ting, som efter min Mening ere nødvendige med Hensyn til det søfartsmæssige. Jeg kan ikke andet end beklage, at det slet ikke blev berørt. Den højtærede Minister vil ikke faa en eneste søkyndig Mand paa sin Side for den nuværende Ordning. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) gav mig Medhold. Det glæder mig, at han ogsaa havde set Farerne og Skavankerne ved det nuværende System. Den højtærede Minister var heller ikke saa solidt funderet med Hensyn til Henvendelsen fra Mandskabet i Maskinrummet om Bord paa Kielskibene. De klagede ikke over Tjenesten til daglig. Det var kun paa de Tidspunkter, hvor der kun var 2 Skibe i Gang mellem Korsør og Kiel, og hvor de endda maatte gøre adskillige Ture over Bæltet. Hvis den højtærede Minister vilde se de forskellige faglige Tidender efter, vilde han deri se bekræftet hvert Ord, jeg har sagt. De klagede ikke over andet end, at de ikke havde den sædvanlige Overliggedag, eller vare fri for Bæltturene i den Tid. Nu maa den højtærede Minister heller ikke tro, at fordi et Skib virkelig ligger over den 3die Dag, der saa intet Arbejde er. Saa skal der losses og lades, og Skibet skal gøres rent o. s. v., saaledes at Arbejdet maaske andrager lige saa mange Timer som paa de Dage, hvor der sejles. Endelig med Hensyn til Henvendelsen fra de eksaminerede Matroser af April 1904.